

φτενός

φτενός, -ή, -ό, επίθ. [<μσν. φτενός <πτενός (= διαφανής) <ουσ. πτενόν (= φτερό)], που είναι λεπτός, λιγνός, αδύνατος: «ήταν το παιδί πολύ αδύνατο και μόλις που στεκόταν πάνω στα δυο φτενά ποδαράκια του».

- είναι φτενό μυαλό ή έχει φτενό μυαλό, βλ. λ. [μυαλό](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας